

og Eckersberg-Thorvaldsenfondet til folketingsåret 1961-62, hvilket forslag blev vedtaget af folketinget som lov nr. 110 af 26. april 1961.

Baggrunden for indførelsen i sin tid af en revisionsbestemmelse i loven må søges deri, at de to fonde var nyskabelser inden for dansk kulturliv, hvis finansieringsbehov først kunne opgøres efter en flerårig forsøgsperiode, ligesom det kunne være ønskeligt gennem en prøvetid at iagttage lovens virkninger med henblik på spørgsmålet om en revision af loven som helhed. Det kan allerede nu siges, at der gennem tilvejebringelsen af Statens kunstfond er tilført dansk kulturliv store kunstneriske værdier og skabt betydelig mulighed for en øget kunstnerisk aktivitet til gavn for den enkelte kunstner og for dansk kunsthåndværk som helhed. Endvidere har det været muligt gennem Eckersberg-Thorvaldsenfondet i nogen grad at lette de trange økonomiske kår, som mange ældre danske kunstnere og deres efterladte lever under. Imidlertid har den forløbne periode vist, at der nu er et udtalt behov for en forøgelse af de fondene tillagte rådighedssummer og samtidig grund til at overveje en klarlægning og en moderat ændring af visse af lovens bestemmelser.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser skal man knytte følgende bemærkninger:

Til § 1.

Til pkt. 1. Statens kunstfond modtog sin første årlige bevilling på 700 000 kr. i finansåret 1956-57. Det stiftende møde blev afholdt i december 1956, således at fondet kunne begynde sin virksomhed i foråret 1957. Man havde således fra begyndelsen to års bevillinger til disposition, idet bevillingen for finansåret 1957-58 var til rådighed pr. 1. april 1957. Da fondet fortrinsvis giver tilskud til større udsmykningsopgaver, hvis gennemførelse ofte kræver flere års arbejde, kommer de af fondet bevilgede beløb almindeligvis først til udbetaling ret lang tid efter at bevillingerne er givet. Når hertil kommer, at fondets styrelse ønskede fra starten at fastlægge en rimelig kunstnerisk standard, og man derfor viste nogen tilbageholdenhed i de første år, er det forståeligt, at der i disse år blev opsparet ret betydelige beløb. Efterhånden som kendskabet til fondets muligheder og virksomhed har bredt sig, har der imidlertid været en jævn stigning i antallet af andragender til fondet, og i de allerseneste år er antallet af kvalificerede ansøgninger steget så stærkt, at fondet nu har disponeret over de opsparede beløb, selv om dette på grund af den langsomme udbetaling endnu ikke er kommet fuldt til udtryk i fondets regnskab. Statens kunst-

fond har til og med finansåret 1961-62 haft et samlet beløb af 4,2 mill. kr. til rådighed. Af dette beløb var der medio september 1961 udbetalt 1 235 569 kr. fordelt med 1 045 004 kr. til statsbygninger og 190 565 kr. til andre bygninger. Der var således en beholdning på 2 964 431 kr. hvortil, efter fradrag af administrationsudgifter, kommer et opsparet rentebeløb på 155 454 kr. En opgørelse pr. medio september 1961 over de af fondet indtil dette tidspunkt vedtagne bevillinger viser imidlertid, at der på dette tidspunkt faktisk var disponeret over ca. 3,7 mill. kr., således at det disponible beløb androg ca. 500 000 kr. plus opsparede renter. Fondets årlige udbetalinger har været stærkt stigende i de sidste år. Udbetalingerne androg i finansårene 1959-60 og 1960-61 henholdsvis 300 891 kr. og 464 617 kr. De forventes i finansåret 1961-62 at ville andrage ca. 700 000 kr., og i de nærmest følgende år vil udbetalingerne overstige de årlige bevillinger, efterhånden som de opsparede beløb, hvorover der er disponeret, forfalder til udbetaling.

Da fondet gennem fordelingen af det opsparede beløb i de sidste år har kunnet disponere over mere end de årlige bevillinger, og man derved har dækket et behov, der rækker ud over størrelsen af den årlige bevilling, vil man stå over for at måtte begrænse fondets virksomhed, medmindre rådighedsbeløbet forhøjes.

Men hertil kommer, at den i lovens § 1, stk. 3, hjemlede anvendelse af indtil en tredjedel af fondets midler som tilskud til udsmykning af kommunale eller andre for offentligheden eller for videre kredse tilgængelige bygninger og anlæg kun i begrænset og langt fra i det ønskede omfang har fundet anvendelse. Selv om fondet har tilsagt og ydet tilskud efter denne bestemmelse, og selv om antallet af ansøgninger er stigende, har tilskudsydelse ikke på langt nær haft det i loven tilsigtede omfang, hvorfor ordningen ikke har den tilstræbte stimulerende indflydelse på interessen for kunstnerisk udsmykning uden for det statslige byggeri. En væsentlig årsag hertil er sikkert, at tilskuddet til de enkelte arbejder ved § 3, stk. 2, i kgl. anordning af 4. august 1956 om Statens kunstfond, jfr. bilag 1, er begrænset til en tredjedel, som med ministeriets tilladelse dog kan forhøjes til halvdelen. Fondets styrelse har derfor indstillet til ministeriet for kulturelle anliggender, at denne tilskudssats forhøjes, således at tilskud fra fondet i henhold til lovens § 1, stk. 3, i fremtiden efter styrelsens nærmere bestemmelser kan ydes med op til tre fjerdedele af udgifterne. En sådan forhøjelse af tilskudssatsen — som ministeriet for kulturelle an-